

ИСТОРИЯ НА АДВЕНТНАТА ЦЪРКВА В БЪЛГАРИЯ

90 ГОДИНИ ЦЪРКВА ГАБРОВО

От габровската адвентна църква излизат множество проповедници

Първите адвентисти в Габрово са Константин и Васил Стоянови от село Пройновци (Ангелово). През 1909 г. те донесат адвентната вест от Румъния. По-късно се преместват в София. Синът на Константин Стоянов - Стефан Константинов - е първият проповедник в България, завършил мисионско училище в Германия.

През 1914 г., приели истината в Румъния, Гена и Деню Тодорови идват в България и поставят **началото на църквата ни**

в Габрово. През 1915 г. Стефан Пешкирев, който по това време отбива военната си служба в София, чува адвентната

Стефан Пешкирев - активен мисионски работник, със семейството си.

вест от брат Моцер с помощта на преводача Стефан Константинов и започва да посещава църквата.

От 1917 г. последователно се присъединяват и стават дейни членове Гинка Белчева, Косъо и Атанас Петрови, Цонка

Дългогодишният старейшина Наню Пешкирев със семейството си.

Пенчева, Цанка Табакова и други. През 1923 г. на адвентната конференция в София се кръщават Дешка и Наню Пешкиреви. По-късно Наню Пешкирев, който години наред враждува с брат си Стефан, бива ръкоположен за старейшина и касиер на църквата до смъртта си през 1950 г. Той също е избран за член на полския съвет с председател Алфред Томас (тогава църквата в

България е била мисионско поле).

Първият назначен проповедник в Габрово от 1925 до 1927 г. е Борис Николов. Там е работила

Деню и Гена Тодорови със синовете си Стефан, Тошко, Иван и Митко.

и първата жена проповедник - Нонка Ганчева. Тя завършва в Германия и обслужва църквата от 1929 до 1931 година. След нея през 1931 г. идва Борис Кирилов и остава до 1933-а. След дълго отсъствие на назначен проповедник през 1939 г. пристига Александър Иванов. Той организира добре младите в църквата и им възлага да съставят теми

за младежките часове и да ги изнасят в събота вечер. Организира екскурзии и други младежки инициативи. Служи на църквата до 1944 г. След него до 1945 г. пастир е Андрей Георгиев. Негов заместник е Васил Иванов, тъй като А. Георгиев е избран за секретар на отделите.

Брат Иванов е общителен, „народен“ човек, добър пастир, който успява да се сработи с църквата. Той води редица дискусии с така наречените „реформатори“, които през 1924 г. се отделят от църквата, наричайки я „Вавилон“.

Брат Васил Иванов остава пастир до 1954 г., т. е. до назначаването му за председател на северното съединение в гр. Русе. След него са назначени Рачко Ябанжиев, Руско Бъчваров, Кирил Шемков. С ревностен мисион-

ски дух Кирил Шемков обикаля околните села, като за тази си дейност бива

интерниран в концлагер Белене,

където престоява общо 7 и половина годни. Напуска България през 1963 г. През 1956-а е изпратен като проповедник Атанас Гроздев, а след него - Борис Ортов.

Най-дълго църквата

се събира в салона, познат като „църквата с асмата“ (т. е. лозата, израснала вътре в църквата). След това бе построен собствен молитвен дом, който през 1961 г. бе отнет с цел да бъде превърнат в Кукулен театър и Дом на атеиста.

Започва преследване на членовете

на църквата и те са принудени да се събират на групи по домовете. Властите възнамеряват да превърнат Габрово в атеистичен град, в който няма църкви. Домът на Николай Ярмаков е преустроен като молитвен дом. И оттам властите изгонват вярващите, които се приютяват в дома на Радка и Александър Маринови на ул. „Шенени“ 24. В техния дом се събират от 1979 до 1990 г. - общо около единадесет години. Но и тук не са оставени

Проповедници на габровската църква.

спокойни, наблюдавани са и са незаконно глобени. Обжалват глобата чрез съда и получават оправдателна присъда.

По нареждане на **държавния комитет**

брат Маринов е изгонен

от София и е назначен за пастир в църква Габрово. Престоява около 9 месеца и е принуден от властта да напусне Габрово. От 1970 до 1979 г. ръководството на църквата поема Атанас Гроздев. По-късно нелегално той обслужва църквата, организира седанки и събираня и така броят на вярващите не само се запазва, но и се увеличава.

От 1979 до 1995 г. идва като пастир брат Никола Станчев. След премахване на тоталитарния режим през 1989 г. обстановката се променя. На-

емат се обществени салони, като Кукуления дом в Габрово, и тук брат Миликян от САЩ с преводач Свилен Николов провежда евангелизация, в резултат на която се кръщават много хора.

След брат Никола Станчев идва като пастир Кирил Куманов и служи на църквата от 1995 до 2000 г. По това време е построен настоящият молитвен дом на ул. „Неофит Рилски“ 16. След Кирил Куманов през 2000 г. е назначен като пастир Ивайло Томанов. Млад и енергичен, той и съпругата му Искра добре се сработват с църквата, която им помага в духовната работа и ги обича.

Какво е дало габровското църквено общество

на адвентистите в България? Тук през 1932 г. е проведена първата младежка конференция по време на Алфред Томас с голям успех. Тогава пристъват около 30 младежи от всички църкви в България.

Проповедниците, които са излезли от църква Габрово, са Стефан Константинов, Васил Иванов, Андрей Георгиев, Атанас Пешкирев, Белчо Тотев, Йосиф Пешкирев, Атанас Гроздев, Емил Гроздев, Злати Златев, а габровските зетьове са Борис Ортов, Александър Мари-

Изпращане на Васил и Еленка Иванови, 1955 г.

нов, Стоян Томанов и Бони Бонев.

През настоящата 2004-а се навършват деветдесет години от съществуването на църква Габрово. Годината е юбилейна за църквата ни и ние славим Бога и своя мил спасител Господ Исус Христос за Неговата закрила. Бог е бил верен на обещанието си в Матей 16:18: „На тази канара ще съградя Своята църква и вратите на ада няма да й

ЩЕ СЕ МОЛЯ...

за младите семейства в моята църква

надделят.“

Приемствеността между поколенията и активният дух в габровската църква са се запазили и до днес. През последните години там се провежда курс по английски език, като половината от курсистите не са свързани с църквата. Някои от тях започват да посещават специалната група на съботното училище, която се води на английски език.

Габровската църква осъществява

редовна спонсорска програма

за сиропиталището в с. Бериево, където са насатанени близо 100 деца. С помощта на църкви от САЩ, на АДРА и на лични усилия сега децата там разполагат с две автоматични перални, бойлер, както и с много пратки с храни и дрехи. В рамките на шест месеца, през три от дните на седмицата, в църквата функционира благотворителна кухня. Благодарение на една малка печка „Раховец“, две големи тенджерки, и, разбира се, голямото обичащо

сърце на главния дякон Кирилка Павлова кухнята дава топла храна на 12 от най-бедните и безпомощни членове на църквата.

В Габрово се сформира **колпортьорска група,**

придвижваща се с велосипеди, и фитнес зала. От април 2002-а до края на 2003 г. там се намират и адвентното телевизионно студио, в което на живо се превеждат и излъчват програмите на адвентната телевизионна мрежа. Интересът от страна на църквите е слаб, но студиото се превръща в голяма школа за техници и преводачи. То е оборудвано и издържано с даренията на две църкви от Калифорния, на Кирил Шемков, както и с помощи от Съюзния свят.

В момента адвентистите от Габрово изграждат учебен център за езикова, компютърна и библийска подготовка и работят над проект за детска площадка в района на църквата.

Радка Маринова, Свилен Колев

ПРЕДШЕСТВЕНИЦИ НА АДВЕНТИЗМА...

Продължава от стр. 4

„Подобно на летиците семена на огромно дърво, посланието за идващия Цар се носело като вихрушка над християнския свят. Както чрез пръскането на литература, така и чрез такива вестноносци като Йозеф Волф, това послание проникнало дори в мюсюлмански и езически страни.“⁶

Така, в течение на около 9 века, изследванията върху Второто пришествие се задълбочавали все повече, като се започнало с откриването на отделни елементи от истината и се изграждала все по-цялост-

на картина на очакваните събития, чиято обособеност, включително и на датата на завършване на периода от 2300 години, се повишавали все повече и повече и достигнали своя връх в средата на 19 век.

В следващата статия ще разгледаме още по-бурното протичане на този процес в Новия свят.

Димитър Александров е инженер по професия, ст. н. с. в БАН и преподавател по адвентна история в Теологичния факултет към адвентната църква в България.

Литературни източници:

1. „Адвентистите от седмия ден вярват“, стр. 101
2. Елън Уайт, *Великата борба*, глава 23, параграф 1
3. Joseph Wolff: *Missionary Extraordinaire* by C. Mervyn Maxwell, http://dialogue.adventist.org/articles/09_2_maxwell_e.htm
4. Menahem Mendel, *Zemah Zedek*, 1870-1874
5. Mirza Husain Hamadani, *The Tarikh-i-jadid, or New History of Mirza „Ali Muhammad, the Bab“*, trans. and ed. Edward G. Browne, Cambridge: reprint 1975, p. xxxv
6. Arthur Whitefield Spalding, *Origin and History of Seventh-day Adventists*, vol. 1, p. 19, R & H, 1961 г.